

Όσιος Αντώνιος Ο Νέος Ο Θαυματουργός Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον, Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πά (2024)

17 Ιανουαρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

17 Ιανουαρίου ...

Όσιος Αντώνιος Ο Νέος Ο Θαυματουργός ...

Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον ,
Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ ...

Ο Όσιος Αντώνιος καταγόταν από Ευσεβεῖς πλούσιους γονεῖς ,

έζησε τον 9ο μ.Χ. Αἰώνα ...

Νέος έγινε Μοναχός στην σκήτη της Βέροιας , κοντά στην κοιλάδα του ποταμού Αλιάκμονα , οι
Πνευματικοί Του Αγώνες κράτησαν εἴκοσι χρόνια στη Σκήτη ,

ὅταν ἦταν Πνευματικά ὥριμος , με την Ευχή του Ηγουμένου της Σκήτης , αποσύρθηκε σε σπήλαιο ,
ὅπου έζησε πενήντα τέσσερα χρόνια Ασκητικῶν Γυμνασμάτων ...

Μοναδικές απολαύσεις Του Ο Αντώνιου ἦταν η Εγκράτεια και η εξαντλητική Νηστεία , με την
οποία κατανικούσε τα πάθη του σώματος , έτρωγε μόνο μία φορά την εβδομάδα , λίγα χόρτα που
φύτρωναν γύρω από το σπήλαιο Του ,

αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό , την υπερηφάνεια , με την οποία προσπαθούσε ο διάβολος να
Τον παρασύρει στην πτώση ...

Προσπαθώντας ο πονηρός , να πραγματοποιήσει τον στόχο του , εμφανιζόταν στον Αντώνιο πολλές
φορές , άλλες φορές για να Τον τρομάξει και να σταματήσει τους Πνευματικούς Του Αγώνες ,

άλλοτε καλοπιάνοντας Τον και επαινώντας Τον για να Τον ρίξει στην υπερηφάνεια ...

Ο διάβολος εμφανίστηκε μέσα στο σπήλαιο , που έμενε Ο Αντώνιος , ως άγγελος φωτός επαινώντας Τον για τις αρετές Του ,

έχοντας πείρα , από τις πονηριές του διαβόλου , τον απέκρουσε για πολλοστή φορά , ενώ αυτός διαλυόταν με ισχυρό θόρυβο , Θείο Φως Τον κάλυψε και Πλημμύρισε το σπήλαιο ...

Η Χάρη Του Θεού σκέπασε από τότε τον εκλεκτό Ασκητή , η φήμη Του Διαδόθηκε , πλήθη λαού προσέτρεχαν προς Αυτόν για να πάρουν Την Ευλογία Του ,

Ο Αντώνιος επιθυμούσε και επεδίωκε να απολαύσει την απόλυτη Ησυχία , αυτή που ανεβάζει τον άνθρωπο προς Τον Θεό ...

Θέλοντας να αποφύγει τους πολλούς επισκέπτες , που Του στερούσαν την γλυκύτητα της Ησυχίας και της απρόσκοπτης Αφοσιώσεως στο Θεό ,

εγκατέλειψε το σπήλαιο Του , αποσύρθηκε σε έναν ερημικό τόπο , κοντά στο ποτάμι , εκεί ζούσε μέσα στις λόχμες , υπομένοντας για Χάρη Του Θεού τον καύσωνα της ημέρας και το ψύχος της νύκτας ...

Η ταλαιπωρία της μακροχρόνιας και Αυστηρής Ασκήσεως Τον καταπόνησαν , αναγκάστηκε να επιστρέψει στο σπήλαιο , στο οποίο είχε ζήσει τα πρώτα χρόνια ,

εκεί δεχόταν , μέχρι τα βαθιά Του γηρατεία , τις επισκέψεις των Πιστών ...

Όταν κατάλαβε , ότι εγγίζει το Τέλος Του , πριν από την Εορτή Των Χριστουγέννων , παρακάλεσε τους Ευσεβείς Χριστιανούς που Τον επισκέπτονταν , να Τον αφήσουν μόνο Του ,

ειδοποίησε έναν Ιερέα , να Κοινωνήσει Τα Άχραντα Μυστήρια , για τελευταία φορά , ως Εφόδιο ζωής Αιωνίου ...

Ξάπλωσε στο έδαφος , Έψαλε Ύμνους , Ο Όσιος Αντώνιος σταύρωσε τα χέρια Του και Παρέδωσε Το Πνεύμα Του στα Χέρια Του Θεού ,

δεκαέξι ημέρες παρέμεινε , Νεκρός μέσα στο σπήλαιο Του , Φως έλαμπε πάνω από Το Λείψανο Του ...

Ένας κυνηγός ανέβηκε στο βουνό , όπου ήταν το σπήλαιο Του για να κυνηγήσει , από τα γαβγίσματα των σκύλων και από ένα χέρι που φαινόταν επάνω από το σπήλαιο , τους καλούσε προς το μέρος Του , ανακάλυψαν οι κυνηγοί ,

Τον Όσιο Αντώνιο Πλημμυρισμένο από Το Θείο Φως , Αλώβητο Γεμάτο από Ευωδία ...

Ειδοποίησαν τον Αρχιερέα της πόλης , ο οποίος συγκέντρωσε Κλήρο και λαό , με λαμπάδες και Μύρα έφθασαν στο σπήλαιο ,

η Εκκλησία Τιμώντας Τον , Τον ονόμασε Νέο , σε σχέση με Τον παλαιότερο Διδάσκαλο της ερήμου
Άγιο Αντώνιο Τον Μέγα ...

Ο Όσιος Αντώνιος Κοιμήθηκε με Ειρήνη , σε ηλικία ενενήντα τεσσάρων ετών ,

Ετάφη στον προαύλιο χώρο , Του Ιερού Ναού Παναγίας Καμαριωτίσσης , στην Βέροια , εκεί που
βρισκόταν η Πατρική οικία Του Οσίου Αντωνίου Του Νέου ,

μετά την Ανακομιδή Του Λειψάνου Του , Τοποθετήθηκε σε Λάρνακα μέσα στον Ιερό Ναό
Παναγίας Καμαριωτίσσης , όπου άρχισε να Τιμάται Ο Όσιος , ως Πολιούχος της Βέροιας ...

Τον 19ο Αιώνα μ.Χ. , οι κάτοικοι της Βέροιας , ανήγειραν Ναό Του Οσίου Αντωνίου Του Νέου ,

Τα Ιερά Λείψανα Του Αγίου , Βρίσκονται στον ομώνυμο Ναό Βέροιας ,

Απότμημα Του Ιερού Λειψάνου Του Αγίου , Βρίσκεται και στην Μονή Κύκκου Κύπρου

Απολυτίκιο ...

Μέγα καύχημα , καὶ πολιοῦχον , σὲ πλουτίσασα πόλις Βεροίας , θεοφόρε παμμάκαρ Ἀντώνιε , τῇ
σῇ πρεσβείᾳ προστρέχει ἐκάστοτε , προσπτυσσομένη τὴν πάντιμον Κάραν σου ,
Πάτερ Ὅσιε , Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε , δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος